Europa-Parlamentet
2019-2024

Fiskeriudvalget

2023/0147(NLE)

4.10.2023

***

UDKAST TIL HENSTILLING

om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kiribati på den anden side (2023-2028)
(COM(2023)0251 – C9-xxxx/2023 – 2023/0147(NLE))

Fiskeriudvalget

Ordfører: João Pimenta Lopes

Tegnforklaring

*	Høringsprocedure
***	Godkendelsesprocedure
***I	Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
***II	Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
***III	Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af, hvilket retsgrundlag der er valgt i udkastet til retsakt)

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 4

BEGRUNDELSE.....5

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af protokollen til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kiribati på den anden side (2023-2028)
(COM(2023)0251 – C9-xxxx/2023 – 2023/0147(NLE))

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2023)0251),

– der henviser til udkast til protokol om gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kiribati på den anden side (2023-2028) (9890/2023),

– der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-xxxx/2023),

– der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,

– der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,

— der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A9-xxxx/2023),

1. godkender indgåelsen af protokollen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Kiribatis regering og parlament.

BEGRUNDELSE

Indledning

Den Europæiske Union (EU) har undertegnet adskillige fiskeripartnerskabsaftaler og fiskeriprotokoller med tredjelande. Gennem fiskeripartnerskabsaftalerne giver EU finansiel og teknisk støtte til gengæld for fiskerirettigheder til overskudsbestande i landets eksklusive økonomiske zone (EEZ) i et retligt reguleret miljø. Disse aftaler har også fokus på bevarelse af ressourcer og miljømæssig bæredygtighed og sikrer, at alle fartøjer fra EU-medlemsstater er underlagt de samme regler for kontrol og gennemsigtighed og bidrager finansielt til at støtte partnerlandets egen politik for bæredygtigt fiskeri. Parallelt hermed er der i alle protokollerne til fiskeriaftalerne blevet indføjet en bestemmelse om respekt for menneskerettighederne.

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kiribati på den anden side blev undertegnet den 28. april 2008 og trådte i kraft den 30. april 2008 med en gyldighedsperiode på seks år. Den første protokol om gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen udløb den 15. september 2012. Den anden protokol udløb den 15. september 2015.

Den 26. januar 2015 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en ny protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Kiribati. Forhandlingerne blev indledt i 2015, men blev afbrudt på grund af proceduren med det gule kort for IUU-fiskeri og pandemien.

Efter afslutningen af disse forhandlinger blev en ny protokol paraferet af forhandlerne den 18. december 2022. Den nye protokol har en løbetid på fem år fra datoen for dens midlertidige anvendelse, dvs. den dag, hvor den blev undertegnet af begge parter.

Protokollens indhold

Formålet med forslaget er at få Rådets bemyndigelse til at indgå den nye protokol om gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kiribati på den anden side (2023-2028).

Fiskerimuligheder

Formålet med den nye protokol er at give EU-fiskerfartøjer mulighed for at fiske i Kiribatis fiskeriområder i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning og henstillingerne fra Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav.

Den nye protokol giver EU-medlemsstaternes fartøjer mulighed for at fiske efter tunarter i Kiribatis farvande og giver fiskerimuligheder til fire notfartøjer til tunfiskeri med adgang til Kiribatis farvande i 160 dage om året, idet der eventuelt, efter anmodning, kan gives mulighed for ekstra dage for EU-fiskerfartøjer.

Finansiel modydelse

Unionens årlige finansielle modydelse beløber sig til 760 000 EUR fordelt på:

– et årligt beløb for adgang til fiskeressourcerne for de kategorier, der er fastsat i protokollen, på 360 000 EUR i den nye protokols gyldighedsperiode

– støtte til udvikling af fiskerisektorpolitikken i Kiribati på 400 000 EUR om året i den nye protokols gyldighedsperiode.

Kommissionen bemyndiges til på EU's vegne at godkende ændringer af protokollen, der vedtages af Den Blandede Komité, der er nedsat ved fiskeripartnerskabsaftalen.

Fiskeriets bidrag til Kiribatis økonomi

Kiribatis fiskerflåde omfatter ikkeindustrielle fartøjer og industrielle fartøjer, der fører Kiribatis flag. Den ikkeindustrielle flåde er rettet mod revlevende fiskeressourcer og tunfiskeressourcer tæt på kysten. Tunfangsterne anslås til næsten 13 000 ton pr. år, der afsættes på EU's indre marked.

Alle industrifartøjer, der fører Kiribatis flag, ejes af konsortier, som repræsenterer lokale og udenlandske interesser, hovedsagelig fra Asien. Det vigtigste incitament for investorerne er, at fartøjer, der fører Kiribatis flag, har præferenceadgang til andre kyststaters farvande i henhold til aftalen med Mikronesiens Forenede Stater. Ifølge Kiribatis myndigheder giver ikke alle konsortier de forventede fordele for landet, og de kompetente myndigheder er i færd med at revidere den nationale politik for registrering.

Kiribati er stærkt afhængig af fiskerilicensafgifter for fjernfiskeri og pengeoverførsler fra kiribatiske statsborgere, der er ansat i udlandet, hovedsagelig som søfarende. Fiskerisektorens bidrag til BNP i faste priser er på ca. 10 %.

Kiribati modtager, ligesom andre medlemmer af fiskeriagenturet under Stillehavsøernes Forum (PIF), også indtægter fra en multilateral aftale med USA. Kiribati har bilaterale fiskeriaftaler med Den Europæiske Union, Japan, Taiwan og Republikken Korea samt specifikke aftaler med private virksomheder med fartøjer, der er virksomme i Latinamerika (Ecuador og El Salvador).

Indtægterne fra fiskerilicenser tegner sig traditionelt for 23-30 % af Kiribatis offentlige indtægter (IMF, 2011). Indtægterne fra disse licenser varierer meget, generelt som følge af El Niño-fænomenet. Der er en stærk forbindelse mellem større forekomster af/adgang til bestande og miljøforhold i den østlige region (Langley et al., 2008).

Konklusion og henstillinger

Kommissionen foretog i 2014 en efterfølgende evaluering af den gældende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Kiribati samt en forudgående evaluering af en eventuel fornyelse af protokollen[1].

Den efterfølgende evaluering af protokollen for perioden 2012-2015 blev foretaget forud for

[1]Maritime Affairs and Fisheries: Ex-post evaluation of the current Protocol to the Fisheries Partnership Agreement between the European Union and Republic of Kiribati, and ex-ante evaluation including an analysis of the impact of the future Protocol on sustainability (Maritime anliggender og fiskeri: Efterfølgende evaluering af den nuværende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Kiribati og forudgående evaluering, herunder en analyse af den fremtidige protokols indvirkning på bæredygtigheden). https://webgate.ec.testa.eu/publications/studie s db/Consultation.action?studyProjectId=5911

forhandlingerne om den nye protokol. Det blev på baggrund af denne evaluering konkluderet, at det ville være nyttigt at indgå en ny protokol med Kiribati. I den forudgående evaluering blev det navnlig konkluderet, at fortsættelsen af fiskeripartnerskabsaftalen er i begge parters interesse, og at der er en klar merværdi ved EU's engagement til støtte for sin strategi med fokus på at fremme ansvarligt fiskeri og bekæmpe IUU-fiskeri i Stillehavsområdet.

På baggrund af Revisionsrettens undersøgelse af fiskeripartnerskabsaftalerne vil ordføreren gerne fremhæve Revisionsrettens bemærkninger og understrege betydningen af pålidelige oplysninger om fiskebestande og fangstdata for overholdelsen af principperne og målsætningerne for den fælles fiskeripolitik og fiskeripartnerskabsaftalerne med henblik på at kunne drage holdbare konklusioner vedrørende evalueringen af fiskeripartnerskabsaftalerne.

Ordføreren understreger også, at Parlamentet i alle faser bør få fuldstændige og omgående oplysninger om procedurerne i forbindelse med protokollen.

Generelle betragtninger

Ordføreren mener, at fiskeripartnerskabsaftaler er vigtige både for de tredjelande, som de indgås med, og for de fartøjer fra EU-medlemsstater, der opnår fiskerimuligheder.

Ordføreren mener, at de fleste fiskeripartnerskabsaftaler har forskellige gennemførelsesgrader: på den ene side giver de betydelige fiskerimuligheder for fartøjer fra EU's medlemsstater, og på den anden side er de resultater, der opnås med hensyn til udviklingen af den lokale fiskerisektor, overordnet set utilstrækkelige.

Ordføreren mener derfor, at sektorstøtten bør styrkes og suppleres med og knyttes til udviklingsbistanden med henblik på at bidrage til en styrkelse af de lokale fiskerisektorer og til landets fulde selvbestemmelse over sine egen ressourcer.

Ordføreren mener endvidere, at fiskeripartnerskabsaftaler bør bidrage til, at der på lokalt plan skabes direkte og indirekte arbejdspladser, både på fartøjer, der fisker i henhold til aftalerne, og i aktiviteter med tilknytning til fiskeriet, både i tidligere og senere led. De bør også hjælpe de tredjelande, med hvilke aftalerne indgås, med at udvikle deres egen kapacitet til at undersøge og indsamle data om bevarelse af fiskeressourcerne, om alle fangster og om fiskeripartnerskabsaftalernes indvirkning på deres økosystemer.